

Коваленко С.М.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків

Розробка пропозицій щодо розвитку державної освітньої політики в сфері громадського здоров'я

svetlana_kovalenko77@ukr.net

Вступ. Завжди, міцне здоров'я було безцінним капіталом не тільки окремої людини, але й народу, нації, держави. Між тим, всі більш-менш помітні соціальні зрушення здійснювались переважно за рахунок здоров'я і навіть життя людини. Цінність здоров'я, скоріш, домінувала у суспільстві як ідеальна цінність. І лише сьогодні, як крайня міра у середовищі цивілізованих народів світу, зрештою з'являється можливість утвердити здоров'я як дійсну цінність.

Метою дослідження є визначення напрямів підвищення культури громадського здоров'я серед української молоді.

Система громадського здоров'я – це комплекс інструментів, процедур та заходів, що реалізуються державними та недержавними інституціями для зміцнення здоров'я населення, попередження захворювань, збільшення тривалості активного та працездатного віку. Піклування про власне і громадське здоров'я неможливо без знання того, чому це необхідно і як це робити. Важливими галузями системи громадського здоров'я є гігієна довкілля, здоров'я населення, психогігієна, безпека руху, економіка охорони здоров'я, державна політика, психічне здоров'я, страхова медицина, безпека та гігієна праці, тощо

Слід зазначити, щодо питань здорового способу життя звертаються частково в загальноосвітній школі. Також у закладах вищої освіти (ЗВО) вивчають ці питання, але обсяг і змістовий рівень інформації недостатній. В основному студентам ЗВО у курсі «Безпека життєдіяльності» дають загальні знання щодо першої медичної допомоги, а необхідно ще додати дуже важливу низку питань, таких як: раціональне харчування, попередження порушень опорно-рухового апарату та зору, профілактика шкідливих звичок, ВІЛ/СНІДу, наркоманії, венеричних та інфекційних захворювань тощо.

Серед ключових соціальних проблем, яким не надається відповідна увага на державному рівні - низька культура здоров'я населення і повільне реформування освіти у напрямку гуманістичного вектору. Такими засобами пропаганди здоров'я можуть бути мистецтво і спорт.

Головною проблемою сьогодення залишається реформування педагогічного процесу, яке спрямоване на забезпечення освіти щодо здорового способу життя; визнання освіти основним суспільним механізмом, що сприяє розвитку здорового суспільства. З цього приводу необхідно: розробити державну програму з вивчення стану здоров'я населення; відновити державний пріоритетний вплив на розвиток фізичної культури і виховання.

Так, освіта щодо здорового способу життя повинна бути спрямована на забезпечення збільшення спроможності людей зробити правильний вибір, посилювати контроль за здоров'ям, набувати вміння та навички щодо створення здорового середовища.

Висновки. Таким чином, в Україні доцільно підтримувати і розвивати тенденції інтеграції в одну освітню галузь «здоров'я і фізична культура» таких предметів навчального плану, як «основи здоров'я», «фізична культура», «основи безпеки життєдіяльності», «валеологія», що є однією із позитивних педагогічних умов формування культури здоров'я молоді.